

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I Meddelelser	
	Kommissionen	
90/C 16/01	ECU.....	1
90/C 16/02	Meddelelse fra Kommissionen i henhold til artikel 9, stk. 9, i Rådets forordning (EØF) nr. 3420/83 af 14. november 1983.....	2
90/C 16/03	Meddelelse om det forestående ophør af en antidumpingforanstaltning.....	3
	Domstolen	
90/C 16/04	Domstolens dom (Første Afdeling) af 13. december 1989 i sag C-17/88, Dimitrios Patrinos mod Det Økonomiske og Sociale Udvalg for De Europæiske Fællesskaber (<i>Tjenestemandsvedtægten — afslag på fastansættelse ved prøvetidens udløb</i>).....	4
90/C 16/05	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 13. december 1989 i sag C-26/88, Brother International GmbH mod Hauptzollamt Gießen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hessisches Finanzgericht) (<i>Varers oprindelse — samling af præfabrikerede enkeltdele</i>).....	4
90/C 16/06	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 13. december 1989 i sag C-322/88, Salvatore Grimaldi mod Fonds des maladies professionnelles (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal du travail de Bruxelles) (<i>Erbvervssygdomme — retsvirkningerne af en henstilling</i>).....	5
90/C 16/07	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 13. december 1989 i sag C-49/89, Société Corsica Ferries France mod Direction générale des douanes françaises (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Den Franske Republiks Cour de cassation) (<i>Søtransport — fri udveksling af tjenesteydelser — forskelsbehandling</i>).....	5
90/C 16/08	Domstolens dom af 14. december 1989 i sag C-3/87, Agegate Ltd mod Ministry of Agriculture, Fisheries and Food (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice of England and Wales) (<i>Fiskeri — licenser — betingelser</i>).....	6

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
90/C 16/09	Domstolens dom af 14. december 1989 i sag C-216/87, Jaderow Ltd m.fl. mod Ministry of Agriculture, Fisheries and Food (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice of England and Wales) (<i>Fiskeri — licenser — betingelser</i>)	6
90/C 16/10	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 14. december 1989 i sag C-168/88, Theo Dammer mod VZW Securex Kinderbijslagfonds og Rijksdienst voor Kinderbijslag der Werknemers (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeidsrechtbank, Antwerpen (<i>Vandrende arbejdstageres sociale sikring — familiedydelser</i>)).....	7
90/C 16/11	Sag C-354/89: Sag anlagt den 20. november 1989 af SARL Schiocchet mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	8
90/C 16/12	Sag C-358/89: Sag anlagt den 27. november 1989 af SA Extramet Industrie mod Rådet for De Europæiske Fællesskaber	8
90/C 16/13	Sag C-373/89: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 4. december 1989 af Tribunal du travail de Nivelles, Wavre afdeling, i sagen Caisse d'assurances sociales pour travailleurs indépendants »Integrity« ASBL mod Nadine Rouvroy, enke efter J. Leloup, m.fl.	9
II <i>Forberedende retsakter</i>		
Kommissionen		
90/C 16/14	Ændret forslag til Rådets direktiv om indbyrdes tilnærmelse af punktafgifterne for mineralolier	10
90/C 16/15	Forslag til Rådets forordning (EØF) om anvendelse af Traktatens artikel 85, stk. 3, på visse kategorier af aftaler, vedtagelser og samordnet praksis på forsikringsområdet	13

I

(Meddelelser)

KOMMISSIONEN

ECU ⁽¹⁾

22. januar 1990

(90/C 16/01)

Modværdien i national valuta:

Belgiske og luxembourgske francs konv.	42,6453	Spanske pesetas	131,870
Belgiske og luxembourgske francs fin.	42,6453	Portugisiske escudos	179,155
Tyske mark	2,03821	US-dollars	1,18673
Nederlandske gylde	2,29668	Schweizerfrancs	1,81214
Pund sterling	0,723309	Svenske kroner	7,40284
Danske kroner	7,88821	Norske kroner	7,83006
Franske francs	6,92755	Canadiske dollars	1,40070
Italienske lire	1516,23	Østrigske schilling	14,3512
Irske pund	0,767963	Finske mark	4,79025
Græske drakmer	189,782	Yen	173,465
		Australske dollars	1,49275
		Newzealandske dollars	1,93911

Kommissionen har oprettet en fjernskriver med automatisk svar, som på ethvert fjernskriveropkald videregiver omregningskursen i de vigtigste valutaer. Denne fjernskriver er i funktion dagligt fra kl. 15.30 til kl. 13.00 den følgende dag.

Brugeren bør anvende følgende fremgangsmåde:

- kald fjernskriver nr. 23789 i Bruxelles
- angiv eget kendeord
- skriv koden »cccc«, som udløser det automatiske svar og medfører en udskrift af omregningskurserne for ecu over fjernskriveren
- afbryd ikke forbindelsen, inden meddelelsen er afsluttet, angivet ved tegnene »ffff«.

Note: Kommissionen har også en automatisk fjernskriver (nr. 21791), som dagligt giver oplysninger om beregningen af de monetære udligningsbeløb i forbindelse med anvendelsen af den fælles landbrugs-politik.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 3180/78 af 18. december 1978 (EFT nr. L 379 af 30. 12. 1978, s. 1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1971/89 (EFT nr. L 189 af 4. 7. 1989, s. 1).

Rådets afgørelse 80/1184/EØF af 18. december 1980 (Lomé-konventionen) (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 34).

Kommissionens beslutning nr. 3334/80/EKSF af 19. december 1980 (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 27).

Finansforordningen af 16. december 1980 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 23).

Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 af 16. december 1980 (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 1).

Beslutning truffet af Den Europæiske Investeringsbanks Styrelsesråd den 13. maj 1981 (EFT nr. L 311 af 30. 10. 1981, s. 1).

Meddelelse fra Kommissionen i henhold til artikel 9, stk. 9, i Rådets forordning (EØF) nr. 3420/83 af 14. november 1983

(90/C 16/02)

I henhold til artikel 9, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 3420/83 af 14. november 1983 om importordningerne for de varer med oprindelse i statshandelslandene, som ikke er liberaliseret på fællesskabsplan ⁽¹⁾, har Kommissionen besluttet, at den importordning, der anvendes i Italien over for visse statshandelslande ændres som følger med virkning fra den 18. januar 1990.

Undtagelsesvis åbning for 1990 af kontingenter for indførsel af:

— Korte regenererede fibre, ikke kartede, kæmmede eller på anden måde beredte til spinning: af viskose (KN-kode 5504 10 00 — kategori ex 126)

— *Rumænien*: 300 tons

— *Sovjetunionen*: 100 tons

Den Kinesiske Folkerepublik

— Garn af natursilke (undtagen garn af affald af natursilke) (KN-kode 5004 00 og 5006 00 10 — kategori 130 A: 155 tons (tillægskontingent)

— Garn af affald af natursilke, ikke i detailsalgsoplægninger (KN-kode 5005 00 — kategori ex 130 B): 700 tons

— Symaskiner, undtagen symaskiner til hæftning af bøger henhørende under pos. 8440: I andre tilfælde (KN-kode 8452 29 00): 500 stykker

— Trusser, pyjamas og slåbrokker af natursilke, til mænd (KN-kode, 6207 19 00, 6207 29 00 og 6207 99 00 — kategori ex 18): 0,276 tons

— Pyjamas og/eller natkjoler, negligéer af natursilke til kvinder (KN-kode 6208 29 00 og 6208 99 00 — kategori ex 18): 1,470 tons

— Andre beklædningsgenstande af natursilke, til kvinder (KN-kode 6210 50 00 — kategori ex 78): 0,130 tons

— Tetracykliner og derivater deraf; salte af disse produkter (KN-kode 2941-30-00): 17,900 tons

— Sportsfodtøj (KN-kode 6404 11 00): 5 000 par

— Pyjamas og/eller natkjorter af natursilke, til mænd (KN-kode 6207 29 00 — kategori ex 18): 14,400 tons

— Natkjoler og pyjamas og/eller negligéer af natursilke, til kvinder (KN-kode 6208 29 00 og 6208 99 00 — kategori ex 18): 0,486 tons

---

⁽¹⁾ EFT nr. L 346 af 8. 12. 1983, s. 6.

Meddelelse om det forestående ophør af en antidumpingforanstaltning

(90/C 16/03)

1. Kommissionen meddeler, at medmindre der er indledt en fornyet undersøgelse i henhold til nedenstående procedure, ophørte nedenfor anførte antidumpingforanstaltning inden for en frist på seks måneder som omhandlet i artikel 15 i Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 af 11. juli 1988 ⁽¹⁾ om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af henholdsvis Det Europæiske Økonomiske Fællesskab.

2. Procedure

En berørt part kan indgive en skriftlig anmodning om en fornyet undersøgelse. Denne anmodning skal indeholde tilstrækkelige beviser for, at foranstaltningens ophør igen vil føre til skade eller trussel om skade. De berørte parter kan endvidere tilkendegive deres mening skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt af Kommissionen, såfremt de finder, at de sandsynligvis vil blive berørt af resultatet af proceduren, og såfremt der er særlige grunde til, at de bør høres mundtligt.

3. Tidsfrist

Berørte parters anmodninger om en fornyet undersøgelse og anmodninger om at blive hørt indgives skriftligt til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Generaldirektoratet for Forbindelser med Tredjelande (afdeling I-C-2), rue de la Loi 200, B-1049 Bruxelles ⁽²⁾ senest 30 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse eller, for så vidt angår fællesskabsvirksomheder, der vides berørt af sagen, 30 dage efter datoen for modtagelsen af skrivelsen med underretning om det forestående ophør af ovennævnte foranstaltninger, alt efter hvilken dato der måtte være den seneste. Nævnte skrivelse anses for at være modtaget syv dage efter afsendelsesdatoen.

Har Kommissionen ikke modtaget en anmodning om fornyet undersøgelse i den rette form inden udløbet af ovennævnte frist, kan den se bort fra anmodningen, og den pågældende foranstaltning ophører automatisk i henhold til artikel 15, stk. 1, i ovennævnte forordning.

4. Iværksætter Kommissionen en fornyet undersøgelse af den pågældende foranstaltning, offentliggør den en meddelelse om dens hensigt i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* inden udløbet af den pågældende femårsperiode. Foranstaltningerne forbliver i kraft indtil resultatet af den undersøgelsen foreligger.

5. Denne meddelelse offentliggøres i overensstemmelse med artikel 15 i ovennævnte forordning.

Vare	Oprindelses- eller eksportland	Forholdsregel	Reference
Hydrauliske gravemaskiner	Japan	told	EFT nr. L 176 af 6. 7. 1985

⁽¹⁾ EFT nr. L 209 af 2. 8. 1988, s. 1.

⁽²⁾ Telex COMEU B 21877; Telefax (32-2) 235 65 05.

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 13. december 1989

i sag C-17/88, Dimitrios Patrinos mod Det Økonomiske og Sociale Udvalg for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾
(Tjenestemandsvedtægten — afslag på fastansættelse ved prøvetidens udløb)

(90/C 16/04)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)

I sag C-17/88, Dimitrios Patrinos, tidligere tjenestemand på prøve i Det Økonomiske og Sociale Udvalg for Fællesskaberne, ved advokaterne M. og O. Slusny, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg på advokat E. Arendt's kontor, 4, Avenue Marie-Thérèse, mod Det Økonomiske og Sociale Udvalg for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: D. Bruggeman, bistået af advokat D. Lagasse, Bruxelles), vedrørende en hovedpåstand om annullation af beslutningen om afskedigelse af sagsøgeren ved udløbet af hans prøvetid, har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden Sir Gordon Slynn, dommerne R. Joliet og G. C. Rodríguez Iglesias, generaladvokat C. O. Lenz, og fuldmægtig B. Pastor som justitssekretær, den 13. december 1989 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Sagsøgte frifindes.
2. Hver part bærer sine omkostninger.

⁽¹⁾ EFT nr. C 40 af 12. 2. 1988.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 13. december 1989

i sag C-26/88, Brother International GmbH mod Hauptzollamt Gießen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hessisches Finanzgericht) ⁽¹⁾

(Varers oprindelse — samling af præfabrikerede enkeltdele)

(90/C 16/05)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)

I sag C-26/88 angående en anmodning, som Hessisches Finanzgericht i medfør af EØF-Traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verse-

rende sag Brother International GmbH, Bad Vilbel, Forbundsrepublikken Tyskland, mod Hauptzollamt Gießen at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artiklerne 5 og 6 i Rådets forordning (EØF) nr. 802/68 af 27. juni 1968 om den fælles definition af begrebet varers oprindelse (EFT-specialudgave 1968 I, s. 157) har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden Sir Gordon Slynn, dommerne M. Zuleeg, R. Joliet, J. C. Moitinho de Almeida og G. C. Rodríguez Iglesias, generaladvokat W. Van Gerven, og assisterende justitssekretær J. A. Pompe som justitssekretær, den 13. december 1989 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Samlingen af præfabrikerede elementer med oprindelse i et andet land end det, hvor samlingen foregår, er i sig selv tilstrækkelig til at give det samlede produkt oprindelse i det land, hvor samlingen har fundet sted, forudsat denne ud fra et teknisk synspunkt og i henseende til betegnelsen af den pågældende vare udgør det væsentlige produktionsstadium, hvorunder formålet med de anvendte enkeltdele konkretiseres, og hvorunder varen bibringes sine særlige egenskaber. Såfremt det ikke på grundlag af dette kriterium er muligt at fastslå varens oprindelse, må det undersøges, om den pågældende samling som sådan i væsentlig grad har forøget slutproduktets handelsværdi af fabrik.
2. Den omstændighed, at samlingen flyttes fra det land, hvor fremstillingen af enkeltdelene foregår, til et andet land, hvori allerede eksisterende produktionsanlæg udnyttes, begrunder ikke i sig selv en formodning om, at denne produktionsomlægning udelukkende sker med det formål at omgå gældende retsforordninger, medmindre der er tidsmæssigt sammenfald mellem retsforordningernes ikrafttræden og ændring af samlingsstedet. I sidstnævnte tilfælde må den erhvervsdrivende føre bevis for, at samlingen er foretaget af saglige grunde i det land, hvorfra varerne er eksporteret, og ikke i det øjemed at omgå følgerne af gældende retsforordninger.

⁽¹⁾ EFT nr. C 45 af 18. 2. 1988.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 13. december 1989

i sag C-322/88, Salvatore Grimaldi mod Fonds des maladies professionnelles (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal du travail de Bruxelles) ⁽¹⁾

(Erhvervssygdomme — retsvirkningerne af en henstilling)

(90/C 16/06)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)

I sag C-322/88 angående en anmodning, som Tribunal du travail de Bruxelles i medfør af EØF-Traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Salvatore Grimaldi, Bruxelles, mod Fonds des maladies professionnelles, Bruxelles, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Kommissionens henstilling til medlemsstaterne af 23. juli 1962 om en europæisk liste over erhvervssygdomme (EFT-specialudgave 1962 nr. 80, s. 2188) og Kommissionens henstilling 66/462/EØF af 20. juli 1966 om vilkårene for erstatning til ofrene for erhvervssygdomme (EFT-specialudgave 1966 nr. 147, s. 2696) på baggrund af EØF-Traktatens artikel 189, stk. 5, har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden F. A. Schockweiler, dommerne G. F. Mancini og T. F. O'Higgins, generaladvokat J. Mischo og ekspeditionssekretær D. Louterman som justitssekretær, den 13. december 1989 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

På baggrund af EØF-Traktatens artikel 189, stk. 5, kan Kommissionens henstilling af 23. juli 1962 om en europæisk liste over erhvervssygdomme og Kommissionens henstilling 66/462/EØF af 20. juli 1966 om vilkårene for erstatning til ofrene for erhvervssygdomme ikke i sig selv skabe rettigheder for de retsundergivne, som disse kan påberåbe sig for de nationale domstole. Domstolene er imidlertid forpligtet til at tage henstillingerne i betragtning ved afgørelsen af tvister, der er indbragt for dem, navnlig når de kan kaste lys over fortolkningen af andre nationale eller fællesskabsretlige bestemmelser.

⁽¹⁾ EFT nr. C 320 af 13. 12. 1988.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 13. december 1989

i sag C-49/89, Société Corsica Ferries France mod Direction générale des douanes françaises (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Den Franske Republiks Cour de cassation) ⁽¹⁾

(Søtransport — fri udveksling af tjenesteydelser — forskelsbehandling)

(90/C 16/07)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)

I sag C-49/89 angående en anmodning, som Den Franske Republiks Cour de cassation i medfør af EØF-Traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, det franske selskab Corsica Ferries France, Bastia, mod Direction générale des douanes françaises, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EØF-Traktatens artikler 59, 62 og 84, har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden F. A. Schockweiler, dommerne G. F. Mancini og T. F. O'Higgins, generaladvokat C. O. Lenz og fuldmægtig B. Pastor som justitssekretær, den 13. december 1989 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

EØF-Traktaten, navnlig artiklerne 59, 61, 62 og 84 var ikke til hinder for, at en medlemsstat før ikrafttrædelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 4055/86 af 22. december 1986 — om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem medlemsstaterne og tredjelande — i forbindelse med ind- og udskibning af passagerer opkrævede afgifter for et skibs benyttelse af havneanlæg beliggende inden for den pågældende medlemsstats øterritorium, når passagererne kom fra eller rejste til havne, som er beliggende i en anden medlemsstat, mens der ved befordring mellem to havne beliggende på det nationale område udelukkende blev opkrævet afgifter ved indskibning fra en havn inden for øterritoriet.

⁽¹⁾ EFT nr. C 78 af 29. 3. 1989.

DOMSTOLENS DOM

af 14. december 1989

i sag C-3/87, Agegate Ltd mod Ministry of Agriculture, Fisheries and Food (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice of England and Wales) ⁽¹⁾

(Fiskeri — licenser — betingelser)

(90/C 16/08)

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)

I sag C-3/87 angående en anmodning, som High Court of Justice of England and Wales i medfør af EØF-Traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Agegate Ltd mod Ministry of Agriculture, Fisheries and Food at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af fællesskabsrettens bestemmelser, navnlig bestemmelserne om arbejdskraftens frie bevægelighed og om fiskeri, samt artiklerne 55 og 56 i akten af 1985 vedrørende Kongeriget Spaniens og Den Portugisiske Republiks tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber (EFT nr. L 302 af 5. 11. 1985, s. 23), med henblik på at kunne tage stilling til, om de betingelser, besætningen på fiskerfartøjer, der sejler under britisk flag, skal opfylde ifølge national lovgivning, er forenelige med fællesskabsretten, har Domstolen, sammensat af præsidenten O. Due, afdelingsformændene Sir Gordon Slynn, C. N. Kakouris og F. A. Schockweiler, dommerne T. Koopmans, G. F. Mancini, R. Joliet, T. F. O'Higgins, G. C. Rodríguez Iglesias, F. Grévisse og M. Díez de Velasco, generaladvokat J. Mischo og ekspeditionssekretær H. A. Rühl som justitssekretær, den 14. december 1989 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Fællesskabsretten er ikke til hinder for, at en medlemsstat som betingelse for at give et af sine fartøjer adgang til at fiske på sine kvoter kræver, at 75 % af fartøjets besætning er statsborgere i Fællesskabets medlemsstater.
2. Fællesskabsretten er til hinder for, at en medlemsstat som betingelse for at give et af sine fartøjer adgang til at fiske på sine kvoter kræver, at 75 % af fartøjets besætning har bopæl i land i medlemsstaten.
3. Fællesskabsretten er ikke til hinder for, at en medlemsstat som betingelse for at give et af sine fartøjer adgang til at fiske på sine kvoter kræver, at kaptajnen og hele fartøjets besætning betaler bidrag til medlemsstatens sociale sikringsordning, medmindre der foreligger tilfælde, hvor andet bestemmes i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71.

4. Artiklerne 55 og 56 i tiltrædelsesakten af 1985 skal fortolkes således, at det ikke er udelukket at anvende disse bestemmelser på spanske fiskere, der arbejder om bord på britiske fartøjer, blot fordi disse fiskere aflønnes som partsfiskere, og således, at bestemmelserne ikke er til hinder for nationale retsforordninger eller praksis, hvorefter spanske arbejdstagere indtil den 1. januar 1993 ikke kan indgå i de 75 % af besætningen på disse fartøjer, idet en sådan begrænsning, som er indført efter tiltrædelsesakten af 1985, dog i intet tilfælde må forværre de spanske arbejdstageres situation, og denne begrænsning ikke må berøre spanske statsborgere, der ved tiltrædelsen allerede var beskæftiget som arbejdstagere på britisk område eller på et britisk fartøj, når arbejdsforholdet er tilstrækkeligt nært knyttet til dette område.

5. Da ingen af de relevante bestemmelser i fællesskabsretten kan antages ikke at have direkte virkning, kan privatpersoner gøre dem gældende for en national domstol.

DOMSTOLENS DOM

af 14. december 1989

i sag C-216/87, Jaderow Ltd m.fl. mod Ministry of Agriculture, Fisheries and Food (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice of England and Wales) ⁽¹⁾

(Fiskeri — licenser — betingelser)

(90/C 16/09)

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)

I sag C-216/87 angående en anmodning, som High Court of Justice of England and Wales i medfør af EØF-Traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Jaderow Ltd m.fl. mod Ministry of Agriculture, Fisheries and Food at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af en række bestemmelser og principper i fællesskabsretten med henblik på at kunne tage stilling til, om de betingelser, fiskerfartøjer, der fører britisk flag, i medfør af national lovgivning skal opfylde for at kunne drive fiskeri, er forenelige med fællesskabsretten, har Domstolen, sammensat af præsidenten O. Due, afdelingsformændene Sir Gordon Slynn, C. N. Kakouris og F. A. Schockweiler, dommerne T. Koopmans, G. F. Mancini, R. Joliet, T. F. O'Higgins, G. C. Rodríguez Iglesias, F. Grévisse og M. Díez de Velasco, generaladvokat J. Mischo og ekspeditionssekretær H. A. Rühl som justitssekretær, den 14. december 1989 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

⁽¹⁾ EFT nr. C 39 af 17. 2. 1987.

⁽¹⁾ EFT nr. C 223 af 20. 8. 1987.

På sit nuværende udviklingstrin er fællesskabsretten:

1. ikke til hinder for, at en medlemsstat, når den giver et af sine fartøjer tilladelse til at fiske på sine kvoter, fastsætter betingelser, der skal sikre, at fartøjet har en reel økonomisk tilknytning til denne stat, for så vidt som tilknytningen kun vedrører forbindelsen mellem fiskeriet fra fartøjet og den befolkning, der er afhængig af fiskeriet, samt de med fiskeriet forbundne erhvervsgrønter;
2. ikke til hinder for, at en medlemsstat, når den giver et af sine fartøjer tilladelse til at fiske på sine kvoter, for at sikre sig, at der foreligger en reel økonomisk tilknytning som anført ovenfor, fastsætter den betingelse, at fartøjet skal drive fiskeri fra indenlandske havne, for så vidt som denne betingelse ikke medfører en forpligtelse for fartøjet til at benytte en indenlandsk havn som udgangspunkt for alle sine fisketogter;
3. ikke til hinder for, at en medlemsstat, når den giver et af sine fartøjer tilladelse til at fiske på sine kvoter, indtager det standpunkt, at beviset for, at fartøjet driver fiskeri fra indenlandske havne, kan føres ved, at en del af fangsten landes, eller fartøjet regelmæssigt befinder sig i indenlandske havne;
4. ikke til hinder for, at en medlemsstat som bevis for, at betingelsen om, at fartøjet skal drive fiskeri fra indenlandske havne, er opfyldt, kun accepterer, at en bestemt del af fangsten er landet i indenlandske havne, eller at fartøjet har befundet sig der med bestemte mellemrum, idet dette sidstnævnte krav dog ikke direkte eller indirekte må medføre en forpligtelse til at lande fartøjets fangster i indenlandske havne eller må hindre, at fiskeriet drives normalt;
5. ikke til hinder for, at der i en medlemsstats retsforskrifter eller praksis fastsættes en ny betingelse, som ikke tidligere har været stillet, i forbindelse med meddelelse af licenser til fiskeri på medlemsstatens kvoter.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 14. december 1989

i sag C-168/88, Theo Dammer mod VZW Securex Kinderbijslagfonds og Rijksdienst voor Kinderbijslag der Werknemers (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeidsrechtbank, Antwerpen ⁽¹⁾)

(Vandrende arbejdstageres sociale sikring — familieydelser)

(90/C 16/10)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)

I sag C-168/88 angående en anmodning, som Arbeidsrechtbank, Antwerpen, i medfør af EØF-Traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Theo Dammer mod VZW Securex Kinderbijslagfonds, Gent, og Rijksdienst voor Kinderbijslag der Werknemers, Bruxelles, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artiklerne 12 og 73 i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT-specialudgave 1971 II, s. 366) med senere ændringer, for at kunne tage stilling til, hvilken medlemsstat der skal udbetale familieydelser for et barn, hvis forældre arbejder i to forskellige medlemsstater, som ikke er deres bopælsstat, har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden C. N. Kakouris, dommerne F. A. Schockweiler, T. Koopmans, G. F. Mancini og M. Diez de Velasco, generaladvokat M. Darmon og ekspeditionssekretær D. Louterman som justitssekretær, den 14. december 1989 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artiklerne 12 og 73 i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, skal fortolkes således, at en arbejdstager har ret til familieydelser i beskæftigelsesmedlemsstaten for familiemedlemmer, der har bopæl i en anden medlemsstat, selv om arbejdstagerens ægtefælle allerede på samme grundlag oppebærer familieydelser i en tredje medlemsstat, hvor ægtefællen udøver lønnet beskæftigelse, men kun i det omfang de familieydelser, der faktisk udbetales i den tredje medlemsstat, er lavere end familieydelserne efter den første medlemsstats ordning. I så fald kan arbejdstageren kræve, at førstnævnte medlemsstats kompetente institution udbetaler supplerende ydelser svarende til forskellen mellem de to beløb.

(¹) EFT nr. C 190 af 19. 7. 1988.

Sag anlagt den 20. november 1989 af SARL Schiocchet mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-354/89)

(90/C 16/11)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 20. november 1989 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af SARL Schiocchet ved advokatfirmaet Charrière-Champetier-Spitzer, Paris, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Aloyse May, 31, Grand-Rue.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstand:

- Kommissionens beslutning 89/524/EØF af 7. september 1989 om en tvist mellem Luxembourg og Frankrig angående oprettelse af en særlig rutekørsel for personfordring mellem disse to lande ⁽¹⁾ annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen burde i forbindelse med den i artikel 8, stk. 2, litra a), i forordning (EØF) nr. 517/72 ⁽²⁾ omhandlede prøvelse af det øjeblikkelige og forudselige transportbehov været blevet opmærksom på, at de behov som SARL, Autocars Emile Frisch agtede at opfylde, allerede i hvert fald delvis opfyldtes af sagsøgeren. Den ruteføring, som den anfægtede beslutning angår, er for så vidt angår stoppestederne Aumetz, Errouville, Crusnes og Thill allerede siden 1976 blevet benyttet af sagsøgeren i henhold til en tilladelse i medfør af forordning (EØF) nr. 517/72; for så vidt angår stoppestederne Beuvillers, Audun-le-Roman og Hussigny har sagsøgeren tidligere indgivet anmodning om tilladelse til at benytte den.

⁽¹⁾ EFT nr. L 272 af 21. 9. 1989, s. 18.

⁽²⁾ EFT-specialudgave 1972 (I), s. 134.

Sag anlagt den 27. november 1989 af SA Extramet Industrie mod Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-358/89)

(90/C 16/12)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 27. november 1989 anlagt sag mod Rådet for De Europæiske Fællesskaber af SA Extramet Industrie ved advokaterne Chantal Momège, Paris, og Aloyse May, Luxembourg, og med valgt adresse i Luxembourg hos sidstnævnte.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstand:

- den af Extramet Industrie anlagte sag til prøvelse af Rådets forordning (EØF) nr. 2808/89 ⁽¹⁾ antages til realitetsbehandling
- den nævnte forordning annulleres
- i hvert fald annulleres forordningens betragtning 24
- subsidiært imødekommes Extramet Industrie's ansøgning om dispensation.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det calciummetal, selskabet Pechiney producerer inden for Fællesskabet, er ikke »samme vare«, jf. forordning (EØF) nr. 2423/88 ⁽²⁾, som det calciummetal, sagsøgeren importerer fra Kina og Sovjetunionen. Sidstnævnte metal har en renhedsgrad på over 99 %. Takket være den af sagsøgeren udviklede granulationsproces kan det anvendes ved friskning af stål uden anvendelse af silicium med henblik på afsvovling, indformning af indeslutninger af aluminium, afiltning samt forbedring af stålets renhed og flydeevne. På samme måde kan det anvendes til nedsættelse af indholdet af sjældne jordarters metaller ved hjælp af calcium (calcium-termiske reaktioner) med henblik på fremstilling af meget kraftige magneter (magneter af jern-neodym-bor).

Det er ukorrekt af Kommissionen at beregne den normale værdi på grundlag de priser, som opkræves af Pfizer på hjemmemarkedet i De Forenede Stater. Det drejer sig nemlig hovedsagelig om transaktioner mellem »forbundne« virksomheder i samme koncern til priser, der ligger langt over markedsprisen.

Med hensyn til den ved dumpingimporten opståede skade er det ukorrekt af Kommissionen at tage hensyn til Pechiney's produktion i året 1985, idet denne produktion var unormal høj på grund af virksomhedens ekspansionspolitik, der var uberettiget i en periode, hvor forbruget var faldende. Kommissionen burde ligeledes have taget hensyn til Pechiney's konkurrencefordrejende handle-måde uden af afvente en endelig afgørelse i den procedure, der var indledt i denne sammenhæng, idet der var ført klart bevis for denne praksis.

⁽¹⁾ EFT nr. L 271 af 20. 9. 1989, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 209 af 2. 8. 1988, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 4. december 1989 af Tribunal du travail de Nivelles, Wavre afdeling, i sagen Caisse d'assurances sociales pour travailleurs indépendants »Integrity« ASBL mod Nadine Rouvroy, enke efter J. Leloup, m.fl.

(Sag C-373/89)

(90/C 16/13)

Ved dom afsagt den 4. december 1989, indgået til Domstolens Justitskontor den 15. december 1989, har Tribunal du travail de Nivelles, Wavre afdeling, i sagen Caisse d'assurances sociales pour travailleurs indépendants »Integrity« ASBL mod Nadine Rouvroy, enke efter

J. Leloup, m.fl. forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er artikel 37 i kongelig anordning af 19. december 1967 om almindelige gennemførelsesbestemmelser til kongelig anordning nr. 38 af 27. juli 1967 om selvstændige erhvervsdrivendes sociale retsstilling forenelig med direktiv 79/7/EØF af 19. december 1978 ⁽¹⁾ om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring?

⁽¹⁾ EFT nr. L 6 af 10. 1. 1979, s. 24.

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Ændret forslag til Rådets direktiv om indbyrdes tilnærmelse af punktafgifterne for mineralolier (*)

KOM(89) 526 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 6. november 1989)

(90/C 16/14)

(*) KOM(87) 327 endelig udg.

OPRINDELIG TEKST

ÆNDRET FORSLAG

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 99,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådets direktiv ... fastsætter bestemmelser om strukturen af punktafgifter for mineralolier;

med henblik på oprettelsen af et indre marked uden grænser er det nødvendigt at anvende fælles punktafgiftssatser for hvert af disse produkter;

det er nødvendigt regelmæssigt at justere disse fælles satser;

der bør fastsættes en specifik sats for en given mængde mineralolie —

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

uændret

uændret

uændret

uændret

uændret

uændret

for at indlede en proces for indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne er det nødvendigt at fastsætte målsatser for punktafgifterne for hver af disse varer;

disse målsatser fastsættes under skyldig hensyntagen til Fællesskabets energi-, miljø- og transportpolitik;

for ikke at foregribe de retningslinjer, som Kommissionen vil foreslå på disse områder, vil målsatsernes beløb blive fastsat i et forslag, som Kommissionen vil fremsætte senest den 31. december 1990;

det er nødvendigt regelmæssigt at justere målsætningerne;

uændret

som følge af de uensartede situationer i medlemsstaterne er det ikke i nær fremtid muligt at anvende disse målsatser umiddelbart; med henblik på virkeliggørelsen

OPRINDELIG TEKST

ÆNDRET FORSLAG

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Medlemsstaterne anvender senest fra den 31. december 1992 fælles punktafgiftssatser for mineralolier i henhold til dette direktiv.

Artikel 2

De af dette direktiv omfattede mineralolier er de i direktiv ... definerede.

Artikel 3

De i dette direktiv fastsatte fælles punktafgiftssatser justeres regelmæssigt i henhold til bestemmelser, der inden den 1. januar 1989 vedtages i direktiver, der vedtages af Rådet på forslag fra Kommissionen.

Artikel 4

Den fælles punktafgiftssats for blyholdig benzin fastsættes til 340 ECU/1 000 l. Den fælles punktafgiftssats for blyfri benzin er fastsat til 310 ECU/1 000 l.

af et indre marked uden grænser pr. 1. januar 1992 bør der derfor fastsættes fleksible minimumssatser og satsintervaller;

dette direktiv indeholder minimumssatser, målsatser og intervaller; disse satser og intervaller bør tilpasses efter prisudviklingen, og disse beslutninger bør træffes af Rådet ved anvendelse af en mindre tung procedure —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Medlemsstaterne anvender målsatser for punktafgifterne for mineralolier i henhold til dette direktiv. Disse satsers beløb vil blive omhandlet i et direktivforslag, som Kommissionen vil fremsætte senest den 31. december 1990.

Artikel 1a

Med virkning fra senest den 1. januar 1993 anvender medlemsstaterne satser, der i henhold til dette direktiv enten ikke er lavere end minimumssatserne eller ligger inden for de fastsatte intervaller.

Artikel 2

uændret

Artikel 3

1. Hvert andet år, første gang senest den 31. december 1994, undersøger Rådet på grundlag af en beretning og eventuelt et forslag fra Kommissionen de i dette direktiv fastsatte punktafgiftsmålsatser, minimumssatser og satsintervaller og træffer de nødvendige foranstaltninger ved enstemmig afgørelse.

2. Under alle omstændigheder træffer Rådet hvert andet år, første gang senest den 31. december 1994, med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet de foranstaltninger, som er nødvendige for at opretholde realværdien af de i dette direktiv fastsatte punktafgiftsmålsatser, minimumssatser og satsintervaller.

Artikel 4

Fra den 1. januar 1993 fastsættes den minimale punktafgiftssats for blyholdig benzin til 337 ECU/1 000 l.

Artikel 4a

Fra den 1. januar 1993 fastsættes punktafgiftssatsen for blyfri benzin til et beløb, der er 50 ECU lavere end satsen for blyholdig benzin.

OPRINDELIG TEKST

Artikel 5

Den fælles punktafgiftssats for dieselolie fastsættes til 177 ECU/1 000 l.

Artikel 6

Den fælles punktafgiftssats for fyringsgasolie fastsættes til 50 ECU/1 000 l.

Artikel 7

Den fælles punktafgiftssats for tung brændselolie fastsættes til 17 ECU/1 000 kg.

Artikel 8

Den fælles punktafgiftssats for LPG og methan som brændstof fastsættes til 85 ECU/1 000 l.

Artikel 9

1. Den fælles punktafgiftssats for petroleum som brændstof fastsættes til 340 ECU/1 000 l.
2. Den fælles punktafgiftssats for petroleum til andre formål fastsættes til 50 ECU/1 000 l.

Artikel 10

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for senest den 31. december 1992 at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen om de retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 11

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 5

Fra den 1. januar 1993 fastsættes punktafgiftssatsen for dieselolie til et beløb, der hverken er lavere end 195 ECU/1 000 l eller højere end 205 ECU/1 000 l.

Artikel 6

Fra den 1. januar 1993 fastsættes punktafgiftssatsen for fyringsgasolie til et beløb, der hverken er lavere end 47 ECU/1 000 l eller højere end 53 ECU/1 000 l.

Artikel 7

Fra den 1. januar 1993 fastsættes punktafgiftssatsen for tung brændselolie til et beløb, der hverken er lavere end 16 ECU/1 000 kg eller højere end 18 ECU/1 000 kg.

Artikel 8

Fra den 1. januar 1993 fastsættes den minimale punktafgiftssats for LPG og methan som brændstof til 84,5 ECU/1 000 l.

Artikel 9

1. Fra den 1. januar 1993 fastsættes den minimale punktafgiftssats for petroleum som brændstof til 337 ECU/1 000 l.
2. Fra den 1. januar 1993 fastsættes punktafgiftssatsen for petroleum til andre formål til et beløb, der hverken er lavere end 47 ECU/1 000 l eller højere end 53 ECU/1 000 l.

Artikel 10

Fra den 1. januar 1993 kan medlemsstaterne ændre satserne for deres punktafgifter for mineralolier, forudsat at denne ændring bevirker, at deres satser kommer målsatserne nærmere, således som disse fastsættes i overensstemmelse med artikel 1.

Artikel 11

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for senest den 31. december 1992 at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen om de retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

De i henhold til første stykke vedtagne bestemmelser skal indeholde en udtrykkelig henvisning til dette direktiv.

Artikel 12

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Forslag til Rådets forordning (EØF) om anvendelse af Traktatens artikel 85, stk. 3, på visse kategorier af aftaler, vedtagelser og samordnet praksis på forsikringsområdet

KOM(89) 641 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 21. december 1989)

(90/C 16/15)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 87,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Traktatens artikel 85, stk. 1, kan ifølge bestemmelserne i artikel 85, stk. 3, erklæres uanvendelig på kategorier af aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, som opfylder de i disse bestemmelser nævnte betingelser;

de nærmere bestemmelser om anvendelse af artikel 85, stk. 3, fastsættes ved en i medfør af artikel 87 udstedt forordning;

samarbejde mellem virksomheder inden for forsikringsbranchen er i et vist omfang ønskeligt for at sikre dette erhvervs forsvarlige udøvelse og kan samtidig fremme forbrugernes interesser;

en fritagelse i henhold til artikel 85, stk. 3, må ikke i sig selv påvirke bestemmelser i fællesskabsretten eller national lovgivning, der sikrer forbrugernes interesser inden for den pågældende sektor;

i den udstrækning aftaler, vedtagelser og samordnet praksis falder ind under forbuddet i artikel 85, stk. 1, kan de under visse forudsætninger undtages herfra; dette gælder særligt for aftaler, vedtagelser og samordnet praksis vedrørende fælles tariffer for risikopræmier alene baseret på kollektivt efterprøvede statistikker eller erfaringer med hensyn til skadeshyppighed og -art, standard-policebetingelser, ens dækning ved bestemte former for risici, skadesopgørelse, afprøvning og godkendelse af sikkerhedsforanstaltninger og registrering af og oplysning om forøgede risici;

på baggrund af det store antal anmeldelser, som er blevet indgivet i henhold til Rådets forordning nr. 17 (⁽¹⁾), senest ændret ved akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse, er det ønskeligt at sætte Kommissionen i stand til lettere at kunne løse sine opgaver ved i en forordning at erklære bestemmelserne i artikel 85, stk. 1, uanvendelige på visse kategorier af aftaler, vedtagelser og samordnet praksis;

betingelserne for Kommissionens udøvelse af denne beføjelse i nær og vedvarende kontakt med medlemsstaternes kompetente myndigheder må fastlægges nærmere;

ifølge artikel 6 i forordning nr. 17 kan Kommissionen bestemme, at en beslutning ifølge Traktatens artikel 85, stk. 3, skal have tilbagevirkende gyldighed; det er ønskeligt, at Kommissionen ligeledes kan træffe en sådan bestemmelse ved forordning;

ifølge artikel 7 i forordning nr. 17 kan aftaler, vedtagelser og samordnet praksis ved Kommissionens beslutning fritages fra forbuddet, især hvis de ændres, således at de opfylder betingelserne i artikel 85, stk. 3; Kommissionen bør ved forordning kunne indrømme en sådan fritagelse for disse aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, hvis de ændres på en sådan måde, at de kommer til at høre til en type, som er nærmere fastlagt i en fritagelsesforordning;

det kan ikke udelukkes, at de i artikel 85, stk. 3, opregnede betingelser i et konkret tilfælde ikke er opfyldt; Kommissionen må have mulighed for ved beslutning i henhold til bestemmelserne i forordning nr. 17 at træffe en ordning i et sådant tilfælde med virkning for fremtiden —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Uden at mulighederne for anvendelse af forordning nr. 17 formindskes, kan Kommissionen i henhold til Traktatens artikel 85, stk. 3, ved forordning erklære bestemmelserne i artikel 85, stk. 1, uanvendelige på kategorier af aftaler mellem virksomheder, vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder og samordnet

(⁽¹⁾) EFT nr. 13 af 21. 2. 1962, s. 204/62.

praksis inden for forsikringsvirksomhed, hvis indhold går ud på:

- a) udarbejdelse af fælles tariffer for risikopræmier baseret alene på kollektivt efterprøvede statistikker eller egne erfaringer med hensyn til skadeshyppighed og -art
- b) udarbejdelse af fælles standardpolicebetingelser
- c) ens dækning ved bestemte former for risici
- d) skadesopgørelse
- e) afprøvning og godkendelse af sikkerhedsforanstaltninger
- f) registrering af og oplysning om forøgede risici.

2. Forordningen skal indeholde en beskrivelse af de kategorier af aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, hvorpå den finder anvendelse, og især skal den angive:

- a) hvilke begrænsninger eller bestemmelser aftalerne, vedtagelserne og den samordnede praksis må indeholde eller ikke må indeholde
- b) hvilke bestemmelser aftalerne, vedtagelserne og den samordnede praksis skal indeholde, eller hvilke øvrige betingelser der skal være opfyldt.

Artikel 2

En forordning i medfør af artikel 1 udstedes for et bestemt tidsrum.

Den kan ophæves eller ændres, hvis forholdene har ændret sig på et punkt, der har været væsentligt for forordningens udstedelse; i så fald fastsættes der en tilpasningsfrist for de aftaler, vedtagelser og former for samordnet praksis, som var omfattet af den oprindelige forordning.

Artikel 3

I en i medfør af artikel 1 udstedt forordning kan det bestemmes, at den gælder med tilbagevirkende gyldighed for aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, for hvilke der på forordningens ikrafttrædelsesdag ville have kunnet vedtages en beslutning med tilbagevirkende gyldighed i henhold til artikel 6 i forordning nr. 17.

Artikel 4

1. I en i medfør af artikel 1 udstedt forordning kan det bestemmes, at forbuddet i artikel 85, stk. 1, i et i forordningen fastsat tidsrum ikke gælder for aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, der bestod den 13. marts 1962, og som ikke opfylder betingelserne i artikel 85, stk. 3, hvis

— de inden seks måneder efter forordningens ikrafttræden ændres på en sådan måde, at de opfylder disse betingelser i overensstemmelse med forordningens bestemmelser,

og

— ændringerne meddeles Kommissionen inden udløbet af en i forordningen fastsat frist.

Bestemmelserne i første afsnit finder ligeledes anvendelse på aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, der består på datoen for nye medlemsstaters tiltrædelse, og som følge af tiltrædelsen er omfattet af artikel 85, stk. 1, men ikke opfylder de i artikel 85, stk. 3, fastsatte betingelser.

2. For aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, som i henhold til artikel 5 i forordning nr. 17 skulle have været anmeldt inden 1. februar 1963, gælder bestemmelserne i stk. 1 kun, hvis de er blevet anmeldt inden dette tidspunkt.

For aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, der består på datoen for nye medlemsstaters tiltrædelse, og som falder ind under anvendelsesområdet for artikel 85, stk. 1, som følge af tiltrædelsen, og som skulle have været anmeldt inden seks måneder efter tiltrædelsesdagen i henhold til artikel 5 og 25 i forordning nr. 17, finder stk. 1 ikke anvendelse, medmindre anmeldelse har fundet sted inden for dette tidsrum.

3. De i medfør af stk. 1 fastsatte bestemmelser kan ikke gøres gældende i retssager, som ved ikrafttrædelsen af en i medfør af artikel 1 udstedt forordning verserer for domstolene; de kan ej heller gøres gældende til begrundelse af krav om erstatning mod tredjemand.

Artikel 5

Inden Kommissionen udsteder en forordning, offentliggør den et udkast hertil for at give alle interesserede personer og organisationer lejlighed til inden en bestemt tidsfrist, som Kommissionen fastsætter til mindst en måned, at meddele den deres bemærkninger.

Artikel 6

1. Kommissionen hører Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål, inden den

a) offentliggør et udkast til forordning

b) udsteder en forordning.

2. Medmindre andet er bestemt i denne forordning, finder bestemmelserne i artikel 10, stk. 5 og 6, i forordning nr. 17, som angår høring af Det Rådgivende Udvalg, anvendelse; de fælles møder med Kommissionen afholdes dog tidligst en måned efter indkaldelsens fremsendelse.

Artikel 7

Konstaterer Kommissionen på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat eller fra fysiske eller juridiske personer, som godtgør en berettiget interesse, at aftaler, vedtagelser eller former for samordnet praksis, som falder ind under en i medfør af artikel 1 udstedt forordning, i konkrete tilfælde har virkninger, som er uforenelige med de i Traktatens artikel 85, stk. 3, nævnte

betingelser, kan den, idet den lader fordelen ved anvendelsen af forordningens bestemmelser bortfalde, afgive en erklæring i henhold til artikel 6 og 8 i forordning nr. 17, uden at der dertil kræves anmeldelse efter artikel 4, stk. 1, i forordning nr. 17.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

ECONOMIC AND SOCIAL COMMITTEE

**THE ECONOMIC AND SOCIAL COMMITTEE SUPPORTS THE REMOVAL
OF FISCAL FRONTIERS**

The Economic and Social Committee voted by a very large majority in favour of the harmonization of indirect taxation as from 1 January 1993. The approval of this fiscal package proposed by the Commission is in keeping with the stands taken by the Committee in this area over the last 10 years. While giving its approval the Committee made various requests for clarification, specific suggestions and comments of a technical nature the significance of which will not be lost on those who are required to implement and apply the decisions taken by the Community in one of the areas which most directly affect the citizens and economic operators of Europe.

75 pp.

Published in: ES, DE, EN, FR, IT.

Catalogue number: EX-99-88-011-EN-C

Price (excluding VAT) in Luxembourg:

ECU 5.50 — IRL 4.20 — UKL 3.50 — USD 6.50 — BFR 250

OFFICE FOR OFFICIAL PUBLICATIONS OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
L-2985 Luxembourg

